

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

DONDERDAG, 15 SEPTEMBER.

AMSTERDAM, 14 September.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitenlandsen f 6.00; franko door het gehele Rijk. Adressen, Adressen, enz. FRANKO te adresseren aan het Bureau der COURANT.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 25 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

die wet, als zoodanig, is zoo onschuldig! Daar er wel, die er anders over gedacht hebben en haar niet zoo heel onbetekenend geloofden; maar die allen had het mis! Zij werd genoemd door:

den heer Luyben: *eene verdrukkingswet*;
den heer van Nispen van Sevenaar: *eene tegen de Katholieken gerigte gelegenheidswet*;
den heer Thorbecke: *eene kerkelijke partijwet*;
den heer Dommer van Poldersveldt: *eene inconstitutionele wet met de belangen van het land, den Koning en het gouvernement strijdige wet*;
den heer Bots: *onstaatkundig, honend en beleedigend voor alle Katholieken*;
den heer van Wintershoven: *inconstitutioneel, gevaarlijk door inhoud en strekking, strijdig met de welbegrepen belangen en de eer van Nederland*;
den heer Storm: *eene anti-katholieke gelegenheidswet*;
den heer de Lom de Berg: *grootelijks onregtvaardig, onbillijk, verfoeilijk, gevaarlijk voor de orde en rust*;
den heer de Poorter: *een wapenhuis van willekeur*;
den heer Beerenbroek: *preventief en retroactief*;
den heer van Sasse van Ysselst: *een wel schandelijk en grievend van strekking, in strijd met de onbetwistbare vrijheid der Katholieken, eene ongerijmdheid onder de instellingen die ons regeren*.

Maar die allen hadden het mis! totaal mis! Doch had de heer van Lijnden het dan ook mis, die verklaarde, dat de wet bepaaldelijk tegen de Katholieken gerigt is?

Of de Nederlander, die haar noemt een „April-protest in wettelijken vorm,” en elders: „de bezegeling in de hoofdgedachte der April-beweging?”

Heeft de heer Lichtenvelt het dan ook mis, die haar openlijk afkeurt en niets ter harer verdediging heeft te brengen?

Al de Katholieken van Nederland, die haar verfoeijen, geen van welken plaats heeft willen nemen in een ministerie, dat die wet moest voorstellen — hebben die allen het dan ook mis?

Toch zal de wet, als zoodanig, o zoo onschuldig zijn! Eene onschuldige wet, inderdaad! ofschoon zij evenwel door de Groenianen-zelfen genoemd wordt:

„Eene politieke fout, eene wet, die verhoort, die teleurstelt, die onrustwekkend is, die reeds groote nadeelen teweeg heeft gebragt en nog grootere belooft!”

Als eene zoodanige wet onschuldig is, dan verklaren wij onze moedertaal niet meer te verstaan.

Als zij niet onschuldig, men houde dan op ons te klagen haar betreurenswaardig karakter in het licht te stellen.

Wij vestigen de aandacht van onze lezers op de volgende allegins behartigenswaardige aanmerkingen, aan een „Nederlander,” in de *Emancipation* ontleend:

„De gesteldheid der Katholieken en konstitutioneelen, wier belangen innig verbonden zijn, is thans zeer moeilijk. Zij vormen blijkbaar de meerderheid in het land, maar in de Kamers maken zij de minderheid uit; er bestaat dus weinig hoop voor hen, om spoedig langs parlementairen weg, de herstelling hunner grieven te verkrijgen. Dat kwaad zal zoo erg niet zijn; immers in alle konstitutioneelen landen ziet men telkens zulk eene tegenstrijdige gesteldheid, waaruit echter nooit eene krachtige en geduldige partij zich niet heeft weten te red- den. Maar in Nederland vindt men deze bijzonderheid, dat er in het land eene partij bestaat, die, ondanks hare minderheid, buitengewoon vermetel en woelziek is, en die, wetende dat op den duur de konstitutioneelen regering niet gunstig is om de overheersching der minderheid te bevorderen, meent niets gedaan te hebben, zoo lang zij niet de Grondwet volkomen zal hebben doen ver- wijnen.

Die partij schijnt zeer hoog geplaatste aanhangers te hebben en is daarom des te gevaarlijker. Hare staatkunde

tracht in dit oogenblik de konstitutioneelen partij te verdeelen en de vervolging der Katholieken zoo ver te drijven, tot dat deze tot het uiterste gebragt, toevlugt tot materieelen tegenstand nemen. Indien die partij haar eerste doel bereikt, dan zal het tweede te bereiken haar niet moeilijk vallen.

„Haasten wij ons te zeggen, dat wij niet de minste ongerustheid koesteren omtrent de gedragslijn, welke de konstitutioneelen opinie in Nederland zal volgen. Zij treedt een tijdvak van beproevingen in; men bestrijdt haar met wapens die tot onze eeuw niet meer behooren; zij moet bewijzen van verstand en van mannelijke kracht geven, en wij zijn overtuigd dat deze taak hare krachten niet overtreft. De onverdraagzaamheid maakt in dit oogenblik gebruik van buitengewone omstandigheden, maar die omstandigheden kunnen niet van langen duur meer zijn. Hadden wij echter den vrienden der Nederland- sche vrijheid eenen raad te geven, wij zouden hun zeg- gen: Het protestantsche fanatisme heeft brand gesticht; laat den brand zijn deel. Het is eene daad van ge- zonde staatkunde, gade te slaan wat inwendig gebeurt; het is ware vaderlandsliefde, op te merken wat buiten wordt beraamd. Mogt ondanks dat alles de vrijheid in Nederland ondergaan, en gedreven door de oude vij- anden van het Huis van Oranje, thans zijne raadge- vers, het oude fiere Nederland lukken onder het ver- nederend juk eener vreemde heerschappij, dan zal de verantwoordelijkheid dier dubbele misdaad vreeselijk en zigbaar op hen wegen, die ze geplaatst hebben.”

Wij hebben gisteren in haar geheel medegedeeld eene korrespondentie uit Luxemburg aan de *Indépendance* toegezonden, waarin met eenige uitvoerigheid de ver- rassende gebeurtenissen, welke in het groothertogdom plaats hebben, besproken worden. Wij hebben die kor- respondentie in haar geheel en onverminkt opgenomen, omdat over 't algemeen ten onzent te weinig notitie van het groothertogdom genomen wordt en omdat, zoo onze berichten nauwkeurig zijn, wat daar op dit oogenblik plaats heeft, slechts als het voorspel van hoogst ernstige en diep ingrijpende maatregelen moet beschouwd wor- den. Wij stellen ons dan ook voor aandachtiger dan ooit den loop der dingen in het groothertogdom te volgen, en er weldra opzettelijk op terug te komen.

Intusschen keeren wij heden een oogenblik weer tot het slot van de korrespondentie van de *Indépendance*. Dat een korrespondent van dit blad den mond niet kan openen zonder den „Ultramontanen” een smadelijk woord naar het hoofd te werpen en zonder zich aan de waar- heid en de regtvaardigheid te vergripen — het verwon- dert niemand, die de gewone allures van dat blad ge- daant. Het zou echter onze lezers kunnen betrekken, indien wij, wat dat blad aan het slot van het medege- deelde artikel met zoo veel onbeschaamdheid gezegd heeft, zonder eenige tegenspraak lieten.

Waarom toch moet Mgr. Laurent sedert 1843 van zijn diocces verwijderd, in den vreemde, als banneling rond- zwerven? Zijne geheimzinnige staatkunde draagt er de schuld van, aldus beweert de *Indépendance*. Zijne geheim- zinnige staatkunde! Weet men welke die staatkunde was? Die staatkunde was, om in tijds den Koning- Groothertog te waarschuwen, ten jare 1843, dat er weldra eene beweging zou plaats hebben, die ten doel had het groothertogdom ontheven te verklaren van het groothertogelijk gezag en het onafscheidelijk te verbind- den aan het eene, groote, magtige Duitschland. De beweging had plaats, maar was spoedig en gemakke- lijk ten onder gebragt, omdat de priesters, op aanma- ning van hunnen Bisschop, zich beijverd hadden de bevolking, welke grootendeels katholiek is, te houden binnen de palen van gehoorzaamheid aan het groothertogelijk gezag. De hoofdlieden der beweging gevoelden zich diep teleur gesteld bij het mislukken van hunne plannen, en vrezende dat eene welverdiende straf hun wegens hunne lakenswaardige handelingen niet zou ont- gaan, hadden zij de laagheid, ten einde zich van schuld vrij te pleiten, den Bisschop bij den Koning-Groothertog aan te klagen als den aanlegger van de oproerige beweging. Met zooveel sluwheid kweten zij zich van

die laaghartige taak, dat de Koning-Groothertog in hunne strikken gevangen werd, ten gevolge waarvan de Bisschop in de verplichting werd gesteld zich te ver- wijderen. Mgr. Laurent kon het echter daarbij niet la- ten blijven. Hij eischte dat eene *enquête* betreffende al zijne gedragingen tijdens zijn verblijf in Luxemburg ingesteld werd. Aan dezen eisch moest gehoor worden gegeven. En wat bleek nu uit de ingestelde *enquête*? Dat Mgr. Laurent van alle schuld en alle mede- pligtigheid aan de beweging volkomen vrij was; op de plegtigste wijze werd dit oordeel door de regterlijke magt uitgesproken! De groothertogelijke regering zal zich dan toen ook wel ghaast hebben den belasterden Kerkvoogd in zijne eer te herstellen en hem den terug- keer tot zijne kudde te vergemakkelijken? — Men zou dit mogen verwacht hebben. Die echter denken dat de groothertogelijke regering zich aldus gedragen heeft, vergist zich. Tot het herstellen van het gepleegde onregt betoonde zij zich voortdurend tot duivelse on- willig, niettegenstaande het onregt op de plegtigste wijze gekonstateerd is en de bevolking van Luxemburg bijna eenparig om het herstel van het gepleegde onregt herhaaldelijk en herhaaldelijk gesmeekt heeft.

Ziedaar den waren stand der zaken wat betreft het ten aanzien van Mgr. Laurent voorgevallene. Zijn ge- drag mag niet anders dan als loyaal en vaderlandslievend gequalificeerd worden; maar hoe te qualificeeren de handelwijze der groothertogelijke regering, waarvan hij en zijne trouwe kudde de onschuldige slagtoffers zijn?

Na het aangevoerde zwijgen wij er van, dat het „de Ultramontanen zonden zijn, zoo als de *Indépen- dance* zegt, die in Luxemburg den fakkel der tweedragt zwaaijen.” Dat doen de Ultramontanen, dat is de Ka- tholieken, daar evenmin als elders. Daar, gelijk overal, zijn zij trouwe onderdanen, afkeurig van opstand en geweld. Maar daar, gelijk overal, weten zij, dat het pligt is zijne regten te handhaven en het geschonden regt in eere te doen herstellen, en naar dien regel gedragen zij zich in Luxemburg, gelijk zij zich daar- naar overal gedragen, waar de regten der Kerk met voeten getreden worden. Wil men dat nu noemen „het zwaaijen van den fakkel der tweedragt” — het zij zoo. Die misleiding, gelijk alle misleiding, zal slechts kort- stondig wezen, en, gaan de Katholieken van Luxem- burg voort op geoorloofde wijze te strijden voor het goed regt — zij kunnen er zeker van zijn, dat, iets vroeger of iets later, door hunne tegenwoordige tegen- standers zelfden erkend zal worden, dat het toch eene eerlijke en regtvaardige zaak was, die, aan welker zegepraal zij hunne beste krachten gewijd hebben.

Het volgende schrijven aan de *Grondwet* verdient opgemerkt te worden:

„Mijnheer de Redacteur!

„Ik verzoek UEd. een klein plaatsje voor de vol- gende mededeeling, die, dunkt mij, zekere partij weder volkomen karakteriseert.

„Gisteren werd mij door iemand, die hiervan zeer goed onderrigt kon zijn, verhaald, dat eenige inwoners der *gryze bisschopsstad*, — gelijk zij zich te voren zoo gaarne hoorde noemen, — van Utrecht namelijk, bij gelegenheid van den aanstaanden intogt van Zijne Ma- jesteit van plan waren de *roode haan* van onze oude, schoone drieluik in eene *oranje* te veranderen.

„Nauwelijks kon ik mijne ooren gelooven.

„Begrijpen de inwoners van genoemde grijsse bisschops- stad, — thans de broekas van het historische groeni- anisme — dan niet, dat zij door deze handelwijze drie eeuwen onzer geschiedenis verloochenen? Hoe is het mo- gelijk! De vlag waaronder onze vaderen diezelfde drie eeuwen zoo roemrijk hebben gestreden, wordt opgeof- ferd aan de laffe vleierij van een oogenblik, en dat door lieden die hunne mond vol hebben van historie en zeggen er eerbied voor te hebben!

„Werkelijk „eigenaardig” ook als een eerste staaltje van de *genetische* strekking van het groenianisme. Die menschen moesten te gelijker tijd voor de blaauwe haan maar liever eene groene in de plaats stellen. — Dat zou een eigenaardig vlaggetje zijn — doch wat jong.

Maar HH. Utrechters! bedenkt gij wel, dat elk Nederlander, die weet wat eene vlag is, die notie heeft voor nationale eer, nu nieuwmodisch doek zal bespotten en verloochenen, gelijk gij de geschiedenis dóór dit doek verloochent. Voor ons, die onze drieluik, zoo als zij is, liefhebben, bestaan er slechts twee banieren, waaronder wij willen strijden, om welke wij ons vereenigen. Aan welke wij trouw blijven zoolang ons hart trouw gevoelen kan. Deze zijn: de oranje-vaan, — geheel oranje, niet slechts voor een klein gedeelte, — voor welk klein gedeelte gij toch drie roemrijke eeuwen uwer geschiedenis wegwerpt, de oranje-vaan die Turnhout, Nieuwpoort zagen, voor welke Breda, den Bosch, Maastricht en zoo vele andere, toen Spaansche steden gevallen zijn. Die overschaduwde onze brave vaderen, voor die sterven zij. — En ter zee! — getuigt het Gibraltar en Duins, getuigt het rivier van Londen, Chattam, Kijkduin, Messina, welke vlag voerden die donder- en doodbrakende vloeten, welke vlag werd liever tot de wolken opgevoerd dan voor den vijand gestreken? Die vlag was rood, wit en blaauw, Utrechtsche „vrienden” en zoo blijft zij voor ieder die zijn land en zijn Koning bemint, die eerbied heeft voor zijne historie, in spijt van alle eigenaardige veranderingen, door pluimstrijkers daarin gemaakt.”

De *Nederlander* levert de volgende karakteristiek van „het Protestantismus in Nederland”:

„De éénheid, die tegenwoordig, niet regtens maar feitelijk, in de Hervormde Kerk bestaat, is eene bloot *uitwendige*, bloot *reglementaire* éénheid. Alle hoogere, alle inwendige éénheid is feitelijk vernietigd.

„De verwarring in leer en belijdenis, in prediking en onderwijs, is dientengevolge zoo *onbegrensd*, dat men zelfs uit dien hoofde alleen aannemen mag, dat de Hervormde Kerk haar crisis bijna heeft doorgestaan, en dat zij tot een keerpunt op de afgelegde baan van liberale dwaasheid genaderd is.

„De toestand, waarin de Hervormde Kerk zich gedurende vele jaren bevonden heeft, brengt dus van zelve mede, dat het Liberalisme zich wel over de gansche Kerk verspreid heeft, maar zich nooit tot eene bepaalde magt in die kerk heeft kunnen verheffen.

„Want, de invloed der kerkbesturen op de afzonderlijke predikanten is, wat leer en belijdenis betreft, nul; ieder predikt wat hij wil; verkijst de een de Belijdenis der Kerk te smaden, de ander kan haar hoogachten en liefhebben.

„Voor de leden der Kerk, die natuurlijk alleen belang hebben bij de leer van behoudenis en zaligheid, zijn de kerkbesturen, die zich daaraan volstrekt niet gelieven laten liggen, doode lichamen, omtrent welke niemand zich bekommert.

„De kerkbesturen, de predikanten, en dus, gelijk van zelve spreekt, ook de leden leeren gelooven en belijden wat zij verkiezen, en de *Reglementen* zijn daar om deze zonderlinge vereeniging zamen te houden.

„De leeraars preken en schrijven, de een tegen den ander in, en de leden, die komen om hen te hooren, bezitten niet de geringste zekerheid, of zij in hun christelijk geloof door hen zullen worden versterkt of bestreden.

„Bij de vrijheid, die de predikanten zich overeenkomstig de vrijzinnige theorieën hebben aangematigd, om naar eigen verkiezing, en zonder zich om de gemeenten te bekreunen, de kerkleer te verkondigen, te verzuigen, te bestrijden, of te smaden, kan aan de leden niet wel het regt betwist worden om de leeraars te beoordeelen, en hen, naar gelang de prediking strookt of strijkt met hunne overtuiging, lief te hebben of te verachten.

„Alzoo zijn, ten gevolge van de heerschappij der vrijzinnige begrippen, alle kerkelijke banden en betrekkingen losgemaakt, men komt in de kerk gelijk men bijv. ergens komt om eene publieke voorlezing aan te hooren; men betaalt zijne plaats, en laakt of prijst den redenaar, somtijds om den inhoud, somtijds om den vorm van zijne voordragt.

„De achting, die sommige leeraars bij de leden genieten, is eigenlijk geen kerkelijke, maar een individueel band; want, menschelijker wijze gesproken, is de vereenstemming van leeraar en gemeente louter toeval; de leeraar herit als zoodanig het feitelijke regt om de geheele christelijke leer, die de kerk belijdt, zoo wel te bevestigen als te verkondigen.

„Er zijn zeker nog vele leeraars, die achting verdienen en ook achting genieten; en hun getal vermeerdert dagelijks. Maar de gemeenten, welke het geluk hebben, zoodanige leeraars te bezitten, zijn aan die leeraars voor hunne getrouwheid individueel, en niet aan de kerkbesturen, niet aan het collectieve ligchaam der Kerk, verplicht. Immers, predikt en ondervijst de leeraar in overeenstemming met de leer der Kerk, het is zijne vrije en individuele keuze; de hoogere kerkbesturen zien dit liever niet, doch trekken zich deze dingen niet aan; hun hoogste doel bestaat in het waken en handhaven van *Reglementen*!”

De benoeming van den baron van Rothschild geeft aan het *Wespblad van den Helder* aanleiding tot de volgende beschouwingen:

„Onder het ministerie-Thorbecke zag men zelden eene ridderorde schenken. Wanneer zulks geschiedde, werden de diensten, die dit eerbetoon hadden waardig gemaakt, meestal in het besluit vermeld. De ridderorde, die voor de optreding van dien minister begon beschouwd te worden, als een soort van borduursel, dat aan den rok van een president van een hof en regthank, of van een burgemeester van eene stad behoorde, was daardoor in waarde gestegen.

„Of het nieuwe ministerie, dat gezegd heeft in eene tegenovergestelde rigting heen te willen, ook zoo streng op verdiensten zal letten, mag betwijfeld worden. Immers dezer dagen lazen wij, dat de baron Charles Rothschild met de orde van de Nederlandschen Leeuw was begiftigd; en de vraag rees bij ons op, welke diensten die heer aan onzen Staat had bewezen, die hem deze eer waardig maakte. Geheime diensten? Mogelijk! Had de heer van Hall dan wegens vroegere financiële manoeuvres nog een oude schuld aan de heeren Rothschild, die hij zich haast om af te doen, nu hij weer aan het ministerie is gekomen? Wij hebben er dan vrede mede. Schulden afdoen is zeker beter dan kansbiljetten vernietigen. Maar — wij meenen wel eens gehoord te hebben, dat ridderorden niet altijd voor *bewezen* diensten, maar ook wel eens voor *te verwachten* diensten worden verleend. Brrr! van Hall minister. Rothschild leeuwenridder geworden! Welke financiële speculatie hangt ons nu weder boven het hoofd? indien de Rothschilds er mede gemoeid zijn, dan zal het ons meer dan eene ridderorde kosten.”

Men leest in den *Moniteur français*:

„De heer generaal Rollin, adjudant-generaal van het paleis en de heer kommandant Favé, ordonnans officier van den Keizer, door Zijne Majesteit gezonden ter bijwoning der manoeuvres van de troepen in het kamp bij Zeist, hebben vergezeld van den heer van Mansfeld, adjudant des Konings een gedeelte van Nederland bezocht, waar zij overal met innemende beleefdheid ontvangen zijn geworden; terwijl hunne hoedanigheid van Fransche Officiëren en geattacheerden aan den persoon des Keizers, hun de kieschste onderscheiding heeft verworven.

„In het kamp vonden zij den Koning, die reeds sedert eenige dagen zijne tent bewoont. Zijne Majesteit schijnt in het soldatenleven veel behagen te scheppen. De tenten van den generaal Rollin en den kommandant Favé zijn in de nabijheid van die des Konings. Aan den maaltijd bekleeden zij de eereplaatsen. De Koning loont eene levendige belangstelling in al wat tot het Fransche leger betrekking heeft en bij elke gelegenheid betuigt Z. M. eene oprechte bewondering voor den persoon des Keizers en voor de diensten door hem bewezen, verklarende dat zij niet minder heilzaam voor Europa dan voor geheel Frankrijk zijn geweest.

„Bij het eerste diné, waaraan de Fransche officieren deel namen, vulde de Koning zijn glas en opstaande te gelijk met de overige dischgenooten bragt hij een toast aan Napoleon III, zich geluk wenshende met de zending, die des Keizers officieren bij hem vervulden, en waarin hij een onderpand ziet der vriendschappelijke gevoelens, welke de Keizer voor het Nederlandsche gouvernement koestert. Die toast is door een drievoudig *hoera!* beantwoord geworden. Men heeft bovenal opgemerkt, dat, tegen 's Konings gewoonte, die bij dergelijke gelegenheden zich niet anders dan van de Hollandsche taal bedient, hij ditmaal zich in het Fransch heeft uitgedrukt, als om aan de ontboezeming zijner gevoelens meer beteekenis te geven.

„Het kamp van Zeist bevindt zich op eene groote heide nabij het dorp van dien naam, tusschen Utrecht en Amersfoort, bijna op gelijken afstand van beide steden. In 1804 en 1805 kampeerde een Fransch leger, onder het bevel van den generaal Marmont op hetzelfde terrein, waar het een tamelijk hooge aarden piramide heeft opgericht, die vrij goed bewaard is gebleven en door de bewoners met zekere hoogmoed wordt aangewezen. De herinnering, aan het schitterend tijdvak des Keizerrijks is steeds levendig in het land. De officieren die in dien tijd geland hebben zijn zeer geacht; men noemt hen met een gevoel van blijkaar genoegen en eigenliefe. Het getal der in het kamp te Zeist aanwezige troepen bedraagt onstreeks 3500 man.”

Men leest in de *Amsterdamsche Courant*:

„Wij zijn onderrigt, dat in verband met de plotselinge uitbreiding der afdelingen van het metalen kruis op het voorbeeld van Amsterdam door het geheele land — een hoofdbestuur gevestigd is te 's Gravenhage, bestaande uit: Z. Exc. baron Schimmelpenninck van der Oye, adjudant-generaal des Konings, de heer van Dam van Iselt, lid van de Eerste Kamer der Staten Generaal; de heer Mr. Dieumont van Langerack; Z. Exc. de luit.-generaal baron Nepeun; Z. Exc. de vice-admiraal Koop-

man; de heer kolonel baron van Geen, de heer G. Falck, thesaurier des Konings; en de heer Mr. J. H. Burlage, te Amsterdam.”

Wij haasten ons het volgend schrijven op te nemen: „Mijne Heeren!

„Gij hebt de goedheid gehad, onze circulaire, gericht aan de gewenschte medewerkers van den *Volks-Almanak voor Nederlandsche Katholieken*, in den *Tijd* eene nuttige openbaarheid te geven. Ik ben daarom zoo vrij uwe hulp nogmaals ten voordeele onzer onderneming in te roepen.

„Van uitstekende letterkundigen, zoowel in Zuid- als in Noord-Nederland, hebben wij niet alleen toezegging tot medearbeiding, maar ook bericht wegens ontwerp stellen. Intusschen, de tijd nadert, waarop ons jaarboekje zal moeten verschijnen, en de ontvangst van bijdragen is tot heden tamelijk gering. De Redacteuren noodigen daarom hunne letterkundige vrienden met bescheiden aandrang uit, zoo spoedig mogelijk hen te verblijden met de toezending van ter plaatsing gesonden stukken of stukjens. Het belang van den *Almanak* verdert, dat men tijdig een goede verdeeling maken kunne, en de eenheid bij de verscheidenheid van het boekje verzorgen. Hiertoe komt ons eene vroegtijdige ontvangst en het volkomen overzicht der stukken noodzakelijk voor.

„Ik teeken mij, met hoogachting,

„Amsterdam,

„14 Sept. 1853.

„Uw Dv. Dienaar,

„J. A. ALBERDINGK THUN.”

Het is eene bekende zaak, dat de Christenen van alle belijdenissen in Turkije eene wezenlijk godsdienstige vrijheid genieten, en daarentegen dat in Rusland de Katholieken bloot staan aan de bitterste vervolgingen. Ten bewijze hiervan ontleenen wij het volgende aan het jongste nummer van *l'Ami de la Religion*:

„Wij ontvangen uit Moskou treurige bijzonderheden aangaande den toestand der Katholieken in Rusland. Het schijnt dat de Grieksche scheuring wakker geschud is door de vooruitzichten die voor haar in het Oosten worden geopend, en door de onwederstaanbare aandrif om terug te keeren op den weg der waarheid, die zich van zoo vele kanten openbaart, met verdubbelde woede zich schrap zet tegen de Katholieken.

„Men weet dat er onder het volk eene vertelling bestaat welke de bekeering des Keizers voorspelt, zoodra de vrome Jezuit Bobola onder de Heiligen der Roomsche Kerk zal zijn opgenomen. Het is bekend dat het proces, onlangs ingesteld ter kannonisatie van dezen dienaar van God, de scheurzieke hartstogten heeft opgewakkerd. Zeker is het, dat weinige maanden geleden de prior van het klooster der Dominikanen te Petersburg, een zeer achtenswaardig geestelijke, bij nacht door soldaten is opgeligt en vervoerd, men weet niet waarheen. Men heeft hem niet toegestaan zijne kloosterbroeders vaarwel te zeggen, behalve een enkelen door het bewind aangewezen om hem te vervangen. Al zijne papieren zijn in beslag genomen. Deze maatregel is het gevolg geweest van een antwoord door den Geestelijke op een brief uit Rome gegeven, vragende inlichting omtrent eenige bijzonderheden aangaande het martelaarschap van Bobola.

„De Katholieken zijn aan kwellerijen van onderscheiden aard onderworpen; men verbiedt hen dikwijls ter Communie te gaan; de opzigtters hadden er argwaan tegen opgevat. Het is ter naauwernood dat men in den biechtstoel in der haast eenige woorden kan wisselen.

„De vereenigde Grieken deelen grootelijks in den laste dezer vervolgingen. De kloosters van dezen ritus, vereenigd met het Katholicismus, zijn ontruimd en de menschen zijn alle naar Gijtomir gezonden, waar zij het aanvankelijk vrijdragelijk hadden, maar nu eene uitnodiging om tot de scheuring over te gaan en dit geweigerd hebbende, zijn ze aan allerlei mishandelingen onderworpen. Van elkander gescheiden werden zij opgesloten in Russische kloosters. Er was onder hen een zeer bekwaam en geleerd theoloog en de scheurzieke Bisschop stelde zich voor hem te bekeeren. Hij liet hem dikwijls bij zich brengen en begon een discussie. Nadat de Katholieke priester geantwoord had, werd de bisschop woedend en schreef de: „Gooi dien schelm, dien ekelendeling weg!” Maar dreef hem met geweld weg en begon des anderendaag op nieuw. Deze priester bevindt zich tegenwoordig met twee anderen in de hoofdplaats van het gouvernement van Suvataf, en hoewel daar te plaatse een katholieke kapel is, kortelings gesticht, is liet hun toch niet vergund de mis te lezen of eenige bediening uit te oefenen.

„Vele katholieke priesters zijn onderworpen aan een straf die men *pleie* noemt, en welke de knoet heet verlangen. Men deelt slagen uit bij Quizenden. Een neesheer is bij de erekrone tegenwoordig, en deze laatste martelingen ophoudend, zoodra hij ziet dat de patient er onder zou bezwijken. Men laat het slagtoffer adem halen en somtijden zelfs voert men hem naar het hospitaal, maar om weder te beginnen tot zoolang het volk gekoel is ten uitvoer gelegd. Een der op de

ze gemartelde priesters is gestorven, na meer dan
honderd slagen bij verschillende herhalingen te
hebben ontvangen.
Meer dan twee honderd Poolse families zijn in
vorige jaar genoodzaakt Odessa te verlaten, omdat
hunne zonen lieten opvoeden in een katholieke aka-
demie, en er is last gegeven om deze kinderen naar
Moskou, naar Jueff en elders te zenden, om ze in het
Russisch te onderrigten, en zonder den bijstand van
een priester.
Eene Russische dame heeft aene reis naar het Heilige
gemaakt, en aldaar was zij overgegaan tot den ver-
rijgd Grieksch en ritus; bij hare terugkomst is ze in
hantis genomen, mishandeld en gevangen gezet.
Dan te midden van deze vernieuwde vervolgingen
menigvuldigen zich de Katholieke kerken; men heeft
Russische monniken, die de rol van wachters vervul-
getroffen gezien door de deugd en de lijdzaamheid
in Katholieke gevangenen.
De meeste dezer geweldadigheden zijn gepleegd hui-
weten des Keizers en de wreedsste bijzonderheden en
omstandigheden die ze vergezellen zijn hem onbekend. De
antwoordelijkheid voor deze handelingen, die geheel
katholiek Europa bedroeven en van verontwaardig-
doen sidderen komt neer op de administratie en
alldijk op den minister van Binnenlandsche zaken
Sjef, en den minister van eeredienst graaf Protasoff.
Het is zeldzaam dat een vervolger bekend is met
bijzonderheden en de omstandigheden der geweldige
delen in zijn naam en op zijn gezag begaan, en
om veronderstellen wij dat keizer Nicolaas niet al-
weel hoe zijne werktuigen in de uitoefening zijner
velen zich getragen. Maar de bevelen zijn van hem,
de eerste stoot is van hem afkomstig. De Czaar is
konstitutioneel koning, en evenmin behoort hij
der soevereiniteit zonder wil en zonder doorzicht,
ministers en ondergeschikte dienaars alles doen wat
willen. Hij zelf is het die regeert, hij zelf is het
bestuurt, uit zijn geheele regering blijkt dat het
zijner, met de meeste volharding doorgezette plannen
om de Katholieken in zijne Staten te vernietigen en
hij om dit doel te bereiken, zijn toevlugt neemt
een stelselmatige verdelging. De feiten thans door
de la Religion aangeleid, zijn niet toevallig of
staan op zich zelf. Reeds twintig jaren duurt deze
toestand. Enkele feiten, enkele bijzonderheden, enkele
omstandigheden mogen den Keizer niet ter oore komen;
maar het stelsel dat zijn bewind ten aanzien der gods-
dienstige aangelegenheden volgt, kan hem niet onbe-
kend zijn en het ligt geheel voor zijne verantwoording.
Wanneer de Czaar eenmaal meester is en het Oosten,
hij hetzelfde stelsel t welk hij in Rusland handhaaft,
op de Katholieken dier streken en het fanat-
ismus der schismatische bevolking zal hem gunstig te
stade komen in dat voornemen. De vraag, voor ons
Katholieken, is dus te weten of wij niet liever zien dat
onze broeders in het Oosten vrij en geëerbiedigd leven
onder den Sultan, dan in slavernij en vervolgd door
den Czaar? of wij niet liever zouden zien het oosten
opengesteld door het verzwakte Islamisme voor de Katho-
lieke Kerk, dan het misschien voor eeuwen toegesperd te
zien, door het alvermogen geweld der scheuring?

Voor de herstemming voor vier leden voor de kamer
van koophandel en fabrieken heden alhier gehouden,
zijn ingekomen 292 biljetten, van onwaarde 2. Gekozen
zijn de volgende Heeren: J. B. Maxwils, met 216 stem-
men; W. J. van Heinsbergen 176; G. Nicola Sur.
en B. M. Perk 153. De heeren: E. P. Borst, be-
kwan 128 stemmen. J. Pauwels, Wzn 120; M. L.
Hermans 104 en F. N. de Charro 64. De thans vol-
tallige kamer bestaat uit de Heeren L. J. Enthoven,
C. L. Keurenar P. Varkavissar; J. B. Maxwils, W.
J. van Heinsbergen, G. Nicola Sur. en B. M. Perk.

Gisteren heeft aan het Provinciaal bestuur te Utrecht
de aanbesteding plaats gehad van den aanleg der elec-
tro-magnetische telegraaflijn van Utrecht, over Kallen-
burg en Bommel naar 's Hertogenbosch, in drie per-
ceelen, en is het eerste perceel aangenomen door
den Heer J. B. Maxwils te 's Hage voor f6994. Het
tweede perceel door den Heer Jochim, te Venlo, en
het derde perceel door den Heer J. B. Maxwils te 's Hage
voor f4994.

Volgens ontvangen bericht is den 9den dezer, na een
gunstigen overtocht, met eene stoomboot een derde ka-
bel voor den onderzeeschen telegraaf te Scheveningen
gebragt. Na het bevestigen van dien kabel aan den
verbindingskabel zoo hier als aan de Engel-
sche kust, werd de gemeenschap ook met die lijn tus-
schen 's Gravenhage en Londen vastgesteld op denzelf-
dag, is namiddags ten drie ure.

Volgens ontvangen bericht van Z. M. gezant te Ber-
lijn heeft de Pruisische regering bepaald dat, van den
dezer maand af tot het eind deses jaars, geen
verreij zal worden geheven van graan, peulvruch-

ten, meel en andere op den molen bewerkte producten,
met name gebroken en gepeld koren, gort, griesmeel
en grutten, gebroken of gepelde gierst.

Bij de plaatselijke commissie van geneeskundig toe-
verzicht alhier zijn aangegeven op 12 September 51
cholera-lijdens, 10 herstelden en 27 overleden.
(N. R. C.)

De Staatskundige Vereeniging Grondwet en Orde te
Sneek, besloten hebbende te verspreiden, de uit de
Bijbladen tot de Staats-Courant overgenomen redevoe-
ringen der heeren Sloet tot Oldhuis en Hugenholtz,
over de wet op de kerkgenootschappen, uitgesproken in
de zittingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
van 19 en 20 Aug. 11., en de meer algemeene ver-
spreiding daarvan zeer wenschelijk achtende, heeft be-
paald, dat tot den 30 dezer bestellingen daartoe kunnen
worden gegeven aan het adres van den Boekhandelaar
J. Campen, te Sneek. De prijs voor 500 Exempl. is
f8.00; voor 250 id. f4.25; voor 100 id f2.00 en
voor 50 id. f1.25.

In den loop der maand Augustus jl. werd op een stuk
grond, behoorende tot de pachthoeve genaamd St Vor-
mer, nabij het dorp Wijchen in Gelderland, een grijs
aarden kruikje opgegraven, waarin zich eenige belang-
rijke zilveren munten bevonden, die thans in de ver-
zameling van den te Nijmegen wonenden kolonel de
Roya v. Wijchen zijn. De oudste dezer munten zijn van
Johan, hertog van Bourgondië, graaf van Vlaanderen
(1404-1419), terwijl de jongste met het jaartal 1409,
van Karel van Egmond, hertog van Gelder, zijn. Onder
deze bevinden zich ook onderscheiden munten der stad
Nijmegen. Ook zijn er nog eenige bisschoppelijke mun-
ten van Utrecht en Luik bij gevonden. Het is bekend,
dat aan de Nijmeegsche munt in 1499 en 1500 en vol-
gende jaren zeer veel geld is geslagen, en, terwijl er
van die muntsoorten geene latere, dan van het jaartal
1492, in het opgegraven kruikje aanwezig waren, zoo
vermoedt men dat het in den loop van dat jaar (1499)
is bedolven, en dus ruim 353 onder den grond geweest.
(Hblad.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 12 Sept. Men leest in den Moniteur. Som-
mige buitenlandse dagbladen gaan voort met te spre-
ken over den aankoop van granen voor rekening van
het Fransche Gouvernement.

De aankopen voor zes weken geleden, in Engeland
gedaan, ten bedrage van 419,000 mudden, om in de
jaarlijkse behoefte van het leger en de vloot te voor-
zien; die aankopen zijn de eenige feiten van dien aard,
welke tot voorwendsel zullen kunnen dienen tot dusda-
nige aanvallen.

Behalve deze aankopen in het buitenland gedaan,
ten einde geen invloed uit te oefenen op de binnen-
landsche markten, heeft het gouvernement de bedoe-
ling niet en heeft ze ook nooit gehad, om hetzij
van ter zijde of regtsreeks zich te mengen in eenige
operatie, die betrekking zou kunnen hebben op den
graanhandel.

Het gouvernement heeft reeds verklaard en verklaart
het nogmaals op de stelligste wijze, dat ieder andere
veronderstelling geheel vals is. Het heeft een vol-
vertrouwen in het voldoende der werkzaamheid van den
handel, en het is haar voornemen, allen door haar
invloed de handelsooperatie gemiddeld te doen.

Een schrijven uit Jassy van 30 Augustus meldt,
dat de Fransche en Engelsche konsuls te Bucharest hunne
wapenschilden hebben ingepoken en dat zij de diploma-
tische betrekkingen met het gouvernement van Wallachie
afbrekende, hunne landgenooten hebben gesteld onder
de bescherming van Griekenland.

In een postscriptum van 24 Augustus leest men daer-
enboven: wij vernemen dat de konsuls van Frankrijk
en Engeland hun vertret hebben aangekondigd. Een
algemeene schrik heeft zich van de gempoderen meester
gemaakt. Het korps van den generaal Kuders, staat ge-
reed, zegt men, om Moldavie binnen te rukken.

In Bessarabie is de cholera uitgebroken.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 13 Sept. Het wordt van onderscheidene
kanten bevestigd, dat de keizer van Rusland de wijzigin-
gen door den Sultan in de Weener nota voorgelagen,
stellig heeft van de hand gewezen. Men verwacht een
memorandum van het kabinet van St. Petersburg.

Keizer Nikolaas zal tegen 20 September zich te
Warschau bevinden en den 24 daaropvolgende zich naar
het kamp te Olmutz begeven. De heeren van Nestel-
rode en Meijerdorf zullen den Keizer derwaarts verge-
zellen.

Uit Triëst wordt gemeld dat de redakteur van het

Journal de Constantinople eene waarschuwing van woge
de Porte heeft gekregen, om geen arieken meer te
plaatsen tegen Rusland.

KEULEN, 12 September. Het Journal de Francfort,
dat algemeen gehouden wordt in relatien te staan tot
de Russische diplomatie, bespreekt heden de Ooster-
sche kwestie. Het blad vraagt: Zal Rusland de wijzi-
gingen aannemen, die de Sultan in de Weener voor-
stellen gebragt heeft? Men verwacht het, men hoopt
het; doch zoo men die wijzigingen wel overweegt,
moet men tot de erkenning komen, dat daaronder eene
is, die niet alleen den zin, maar ook het gronddenk-
beeld, dat in Ruslands eischen opgesloten ligt, veran-
dert. De regten en vrijheden der Grieksche Kerk in
het Oosten, zegt de Keizer, moeten alleen aan de zorg
van Rusland toevertrouwd worden. De Porte daarente-
gen beweert, dat de bewaking van deze vrijheden en
voorregten alleen aan haar moeten blijven opgedragen,
terwijl zij verder, als het ware in het voorbijgaan er-
kent, dat de Keizers van Rusland ten allen tijde een
levendige belangstelling hebben aan den dag gelegd in
alles wat de Grieksche eeredienst betreft, niet alleen
in het Oosten, waarvan hier voornamelijk sprake is,
maar in het algemeen.

Wat ons betreft, wij beweren niet de voornemens
van het Russische kabinet te kennen; doch niemand,
die zich slechts de moeite geeft, om aandachtig na te
gaan den toekomstigen loop der Russische staatkunde
in de Oostersche kwestie, in verband met de anteeden-
ten dierzelfde staatkunde, zal er een oogenblik aan twij-
felen, of de Czaar zal een vorm verwerpen, die hem
althans indirect het regt betwist, om over de handha-
ving van de vrijheden en regten der Grieksch-Orthodoxe
Kerk in het Ottomanische rijk te waken.

Zoo als de wijziging in de Engelsche dagbladen
luit, wordt daarbij aan Rusland niets toegekend, dan
hetgeen de geheele wereld aan hetzelfde zal toekennen.
Zij eischt daarentegen voor de Sultans, en wel voor hen
bij uitsluiting, het regt om over de handhaving der
vrijheden en regten der Grieksch-Orthodoxe Kerk in het
Turksche rijk te waken. Volgens den inhoud van
eene zoodanige concessie, zou Rusland nimmer het regt
hebben, om op eene afdoende wijze tusschen beiden te
komen, ten gunste dier vrijheden en regten, welke
overtuisschen eene levenskwastie zijn voor die Kerk in
het Oosten. De geheele Grieksche eeredienst in het Ot-
tomannische rijk haagt van de vrijheden en regten dier
Kerk af.

Indien de Porte bij uitsluiting het toezigt over de
handhaving der laatsten zich zelve voorbehoudt, zoo
zij aan Rusland niets anders dan de zorg voor de
Grieksch-Orthodoxe eeredienst in het algemeen overlaat,
dan zal ieder moeten erkennen, dat daardoor alle ge-
volgtrekkingen, die het Russische kabinet ten zijnen
voordeele afleidt van het traktaat van Kainardji, als
voor immer moeten worden ter zijde gesteld, en dat
ongetwijfeld niet in deszelfs belang.

BELGIE.

BRUSSEL, 13 Sept. Het nieuwe Luxemburgsche
ministerie is nog niet gekonstitueerd. Men weet nog niet
regt uit welke elementen de nieuwe administratie zal ge-
formeerd wezen, maar alles doet veronderstellen, dat
de wijziging zal geschieden onder den invloed der reac-
tionnaire ideeën, die het Haagsche kabinet thans be-
heerschen. Evenwel mag men veronderstellen, dat die
reactie alleen zich bepalen zal bij het politieke terrein.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 14 September.

Heden zijn verkocht 1500 balen ongep. Java Koffij a f 10.

MIDDELBURG, 13 Sept.

De heden door de N. H. M.
alhier gehouden veiling van 45,945 Balen JAVA KOFFIJ
is als volgt afgelopen:

Monst. Balen.	Cents.
Nº. 1. 3683 knap geel Preanger	32 1/2
2. 709 geel Menado enkel BS.	35
3. 1720 blank geelachtig.	31 1/2
4. 2925 graauw blank geelachtig	30 1/2
5. 6036 blank	30 1/2
6. 5347 goed groenachtig West-Ind. aard	30 1/2
7. 5545 goed groenachtig	30 1/2
8. 1935 goed groenachtig Kadoe	31
9. 3373 bont groenachtig	30 1/2
10. 9108 bleek groenachtig	30 1/2
11. 1822 bleek groenachtig West-Ind. aard	30 1/2
12. 2402 ordinair blank	30 1/2
— 2317 diverse sortering.	

Alles verkocht.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 14 Sept. Tarwe tot de verlangde prijzen
met meer kooplust; verkocht in Entr.: 129 & b. Poelsche
500; 127 & b. M. 400; 127 & b. M. 400; 127 & b. M. 400.
500; 124 & b. K. 375; 124 & b. G. 325; 124 & b. G.
Vreemde 340.

